eu, supererou

UN TĂTIC DE POMINĂ

MAREA BRAMBUREALĂ

DONNCHA O'CALLAGHAN

ALĂTURI DE
KAREN OWEN

ILUSTRAȚII DE
JENNY TAYLOR

corint junior

UN TĂTIC DE POMINĂ

DONNCHA O'CALLAGHAN

ALĂTURI DE
KAREN OWEN

ILUSTRAȚII DE
JENNY TAYLOR

Traducere din limba engleză
de Sorin Petrescu

corint junior

FAMILIA NOASTRĂ

Salut! Încântați de cunoștință! Eu sunt Finn.

Asta-i mama! Ea este lipiciul care ține familia unită. Lucrează la controlul calității, adică se asigură că lucrurile sunt făcute așa cum trebuie. Adoră listele și să urmeze instrucțiunile. Urăște untul de arahide și se teme de înălțimi.

Ăsta-i tata! N-ai cum să-l ratezi, pentru că e înalt, voinic și spătos. Lucru de folos dacă joci rugby la echipa națională, cum făcea el înainte să mă nasc eu.

Arată ca o namilă de dulău care vânează o veveriță, dar care se lasă ușor distras. Este foarte bun la scris coduri pe calculator. Ghinioanele și belelele se țin lanț de el. Și poate să fie FOARTE stânjenitor, dar noi îl adorăm.

Asta-i soră-mea, Emma! Are șapte ani, cu toate astea, este de părere că poate să-mi dea ordine. Visează să fie actriță și TOT timpul se poartă ca și cum ar fi pe scenă. Uneori, este adorabilă și foarte haioasă (dar nu-i spune că am zis eu asta).

Ăsta-i Carl, labradorul nostru negru! Își iese din piele de bucurie, mai ales când aude cuvintele plimbare, minge sau cârnați. Vrea să halească ORICE, chiar și mâncăruri care nu le fac bine câinilor, cum ar fi laptele sau ciocolata. Este curios, jucăuș și iubăreț cu toată lumea.

Ăsta-s eu! Am zece ani. Sunt cel mai tăcut din familia noastră. Îmi place să ies cu Carl și să joc fotbal. Citesc cărți și spun povești. Unele sunt chiar adevărate. Cum este cea care urmează!

Mama era în toiul gătitului. Se învârtea prin bucătărie cu frenezia unui magician care aruncă vrăji. Într-o tigaie sfârâiau cârnații. Pastele bolboroseau în apa clocotită. Curryul se închega încet într-o oală mare. Toate miroseau minunat. Stomacul îmi ghiorăia, chiar dacă mai era până la ora prânzului.

Tata a intrat în bucătărie. S-a aplecat peste umărul mamei, încercând să șterpelească o bucată de morcov fără să bage ea de seamă.

— E pentru curry, a spus ea, aruncând morcovii în oală, înainte ca tata să înhațe ceva.

— Mi-e foame, a gemut el.

Tata era mereu înfometat. Uneori, era chiar *înfurometat*. Adică era înfuriat pentru că e înfometat. Avea mereu câte ceva de ronțăit la el.

A venit și Emma, săltând, în bucătărie.

— Trebuie să mănânc ACUM, altfel trupul meu n-o să mai poată munci! a declarat ea.

Mama și-a dat ochii peste cap și a izbucnit în râs.

— Pot să fac la repezeală o omletă cu pâine prăjită, a spus ea.

Emma a zâmbit până la urechi.

— Ar fi super! a zis tata.

A deschis frigiderul și a făcut o față lungă ca și cum ar fi venit sfârșitul lumii.

— Nu mai sunt ouă!

Emma și-a lovit fruntea cu palma.

— E un dezastru! a strigat ea.

— O catastrofă! i-a ținut isonul tata.

— Tu și Emma puteți merge la băcănie să cumpărați ouă, i-a spus calm mama. Luați-l și pe Carl! I-ar prinde bine o plimbare.

Auzindu-și rostit numele, precum și cuvântul magic PLIMBARE, Carl s-a năpustit în bucătărie. Labele i-au alunecat pe gresia gri și netedă și a trebuit să-și folosească fundul pe post de frână.

— Ham! a lătrat el, dând frenetic din coadă.

Apoi, a prins să adulmece.

— Îi miroase a cârnați, a spus Emma.

— Ham, ham!

Ochii melancolici ai lui Carl cerșeau de mâncare.

— Nu sunt pentru tine, băiete, i-am spus eu, mângâindu-i urechile moi și mătăsoase.

Cârnații erau pentru noi, dar nu chiar în momentul ăla. Potrivit etichetei de pe cutie, trebuia să așteptăm până *miercuri*!

Mama gătise cât pentru o armată, pentru că avea să lipsească șapte zile. Da, șapte zile întregi. Mergea să-și viziteze mătușa și unchiul, care locuiau într-un oraș american numit Boston. Noi rămâneam acasă, întrucât eu și Emma trebuia să mergem la școală.

Tata urma să aibă grijă de noi. Mamei i-ar fi plăcut să stea mai mult în vizită, dar, dacă ar face asta, ar cădea casa pe noi, eu asta cred.

În vreme ce tata, Emma și Carl au plecat să cumpere ouă, mama m-a chemat să stau la masa din bucătărie. Pe masă se aflau trei bucăți mari de hârtie lipite între ele.

— Ăsta este planul general, a spus ea. Găsești aici tot ce ai nevoie să știi cât sunt plecată. I-am arătat planul și tatei, dar este

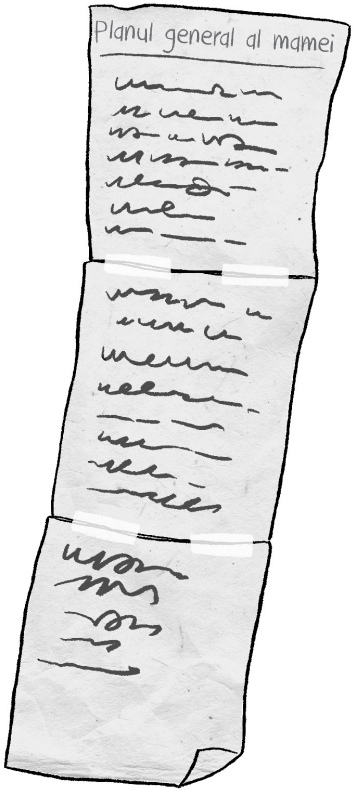

important ca tu și Emma să-l revedeți în fiecare zi.

Și a prins să indice cu o lingură de lemn diferite titluri:

MÂNCARE

ACTIVITĂȚI

INFORMAȚII DE URGENȚĂ

Mama s-a gândit la tot. Ce ar putea să meargă rău?

2

DECOLAREA

Am dus-o pe mama la aeroport. Ne-a îmbrățișat pe toți de rămas-bun.

— Puteți să-mi trimiteți oricând mesaje. Chiar și la miezul nopții. O să vă răspund fără întârziere, a făgăduit ea.

— Bine, mamă.

Chestia asta mă făcea să mă simt un piculeț mai bine.

Emma s-a agățat de mama, plângând. Lucru care a făcut-o și pe mama să plângă. Motiv pentru care tata a venit cu una dintre

glumițele lui răsuflate, chipurile să mai înveselească atmosfera.

— Care este subiectul preferat al unui șarpe? a întrebat el.

— Habar n-am, a chicotit Emma, ștergându-și ochii.

— Issss…toria!

Am oftat în cor.

— Totul e sub control, nu vă faceți griji! Ne vom descurca grozav! a spus el, ciufulind părul Emmei.

Când am ajuns acasă, Emma era în continuare amărâtă.

— Șapte zile înseamnă o veșnicie, s-a smiorcăit ea.

— Vor trece cât ai clipi din ochi! a spus tata.

Emma însă nu a părut prea convinsă.

— Hai să facem o numărătoare inversă! a propus tata.

Și a scris cifra 7 cu un marker negru pe tabla albă lipită de frigider.

Emma a încuviințat din cap și și-a șters ochii.

Tata a bătut din palme și ne-a strâns într-o îmbrățișare de familie.

— Așa, echipă! Trebuie să punem la punct Operațiunea Surpriza de Aniversare. Ziua în care mama se va întoarce din America este și ziua ei de naștere. Trebuie să-i pregătim

LAPTE

ceva special. Ceva demențial! a spus el și și-a frecat burta. Trebuie să ne umplem ghiozdanele ca să putem gândi. Ce ziceți de o ciocolată fierbinte?

— Cu frișcă? am întrebat eu, plin de speranță.

— Și bezele? a adăugat Emma.

Tata a zâmbit.

— Vineeee!

— Super! a zis Emma, țopăind de fericire.

Eu am căutat o hârtie și am scris în susul paginii Operațiunea Surpriza de Aniversare.

FLEOȘC!

N-a sunat a bine. Am dat fuga la tata. Privea disperat la cutia de lapte, care-i scăpase pe podeaua bucătăriei.

Laptele se vărsase pe gresie. Mica băltoacă începea să se prefacă într-un lac.

— Mi-a alunecat pur și simplu din mână, a bodogănit tata.

— Ce mizerie de nedescris! a declarat Emma.

CÂND TATĂL FAMILIEI DECIDE SĂ PLĂNUIASCĂ O SURPRIZĂ PENTRU ANIVERSAREA MAMEI, CASA SE TRANSFORMĂ–N HAOS!

Mama pleacă pentru o săptămână să-și viziteze mătușa, însă lasă un plan foarte detaliat și clar pentru tata, Finn și Emma. Când planul se pierde, tata își face de cap… pentru că e momentul să strălucească! Astfel, începe să organizeze un cadou-surpriză pentru mama. Doar că nu-i iese din prima. Și nici din a doua. S-ar putea ca nici din a treia încercare să nu obțină nimic?

Atenție: ai în mână o poveste plină de haos, cu giumbușlucuri și ghidușii, cârâitoare croncănitoare și eșecuri extraordinare. Pregătește-te să râzi până nu mai poți!

„Te va amuza copios
și te va cuceri pe deplin!"
Nicola Colton

8+

ISBN: 978-630-361-490-8
9 786303 614908
www.edituracorint.ro